

цѣлесъобразна. Исполнението ѝ, обаче, като че ли оставяше да се желае много. Прѣди всичко, за тѣзи цѣли би трѣбвало да се назначатъ достаточни солидни сили, а това можеше да стане не по-рано отъ 13-то число сутрента. Слѣдователно атакитѣ на 12-то число срѣщу Зелената височина бѣха прѣждеврѣмenni и вредни. Освѣнъ безполезнитѣ загуби, които понесе дѣсния страниченъ отрядъ на подполковницитѣ Худякова и Кобилански и на полковникъ Липински, съ тия атаки се откриваха по нататѣшнитѣ намѣрения на генералъ Радецки, и Сюлейманъ паша взема своитѣ мѣрки, като съсрѣдоточи по голѣмата половина отъ армията си на другия день именно на този пунктъ. Ако бѣше желателно да се обездѣйствува на 12-то число, да се изморява противника съ частни атаки, то, чини ни се, че можеше да се произведе тоя день едно демонстративно настѣпление срѣщу 5-тѣхъ баталиона на Вессель паша и срѣщу дѣсния флангъ на Реджепъ паша. Съ това щеше и да се прикове вниманието на турцитѣ въ това направление, а на 13-то да се атакува съ половината или по голѣмата частъ отъ 14-та дивизия височината Малуша. Ако тѣзи атака се съединеше съ единъ по солиденъ обходъ отъ къмъ Зелено Дърво, и ако частитѣ се ввѣждаха въ бой не тѣй послѣдователно бавно, то Малуша би била взета. Слѣдъ това, положението на Сюлейманъ паша ставаше твърдѣ трудно, тѣй като неговата позиция би се простирала отъ висотата Сосокъ до Бердекъ, т. е. паралелно на пѣтя на отстъплението му. Послѣдния би се заплашвалъ всѣка минута отъ къмъ висотата Малуша. Съмнително е при тѣзи условия да ли турцитѣ биха останали на върховетѣ на Шипка, или щѣха да се спустнатъ и изберѣтъ позиция на югъ отъ прохода на равнината. Въ послѣдния случай, положението на Шипченския руски отрядъ се би силно облегчило и освѣнъ това тѣ биха владѣли активно тоя важнейши проходъ.